

Burgerjaarverslag 2005

gemeente
Wijk bij Duurstede

**IN DE WIJK
IS DE
BURGER MEESTER**

Loesje

Burgerjaarverslag 2005

**IN DE WIJK
IS DE
BURGER MEESTER**

Loesje

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE

Verantwoording.....	2
Inleiding.....	3
Wijkgericht werken / Ontmoeten	4
Voetbalkooi in De Heul.....	6
Poort van Wijk / Stichting Droomhuis.....	8
Sportpark Mariënhoeve	10
Parkwijk.....	12
Leerlingenvervoer	14
Natuurvriendelijke oevers Kromme Rijn	16
Revitalisering kern Langbroek.....	18
Binnenstad.....	20
Landelijke Ontmoetingsdag	22
't Wijkhuis.....	23
Dienstverlening.....	24
Hoe maakt u uw wensen kenbaar?	26
Burgerjaarplan 2006.....	28

In de herfst van 2005 belde de burgemeester mij op om te vragen of ik namens hem het burgerjaarverslag zou willen maken. Het thema van het burgerjaarverslag moest zijn 'ontmoeten'. Voordat ik ja of nee zei, heb ik eerst wat gesprekken gevoerd met de burgemeester en met ambtenaren uit de projectgroep ontmoeting. Het werd mij duidelijk dat ik veel vrijheid zou krijgen bij het schrijven van het burgerjaarverslag; ik heb de opdracht met veel enthousiasme aangenomen.

Ik ben begonnen met gesprekken met de -toenmalige- wethouders. Ik heb hun gevraagd met welke projecten/

activiteiten, die iets te maken hebben met ontmoeten, zij in 2005 bezig zijn geweest. In eerste instantie noemden zij vooral de succesvolle activiteiten op, maar al snel vroegen zij of zij ook zaken mochten noemen waar zij minder trots op waren. Ja graag, daar valt tenslotte het meest van het leren!

VERANTWOORDING

Na deze gesprekken had ik een lange lijst activiteiten. Ik heb daar tien thema's uit gekozen. Bij het maken van die keuze heb ik gelet op diversiteit van de onderwerpen, maar ook heb ik gekeken wie het initiatief had genomen. De eerste drie thema's in dit burgerjaarverslag zijn voor het grootste deel door inwoners geïnitieerd. Daarna volgen vijf thema's waarbij de gemeente het initiatief heeft genomen. Over al deze thema's heb ik de meest betrokken ambtenaar en een van de betrokken inwoners geïnterviewd. Van de interviews heb ik een samenvatting gemaakt die ik ter goedkeuring aan de geïnterviewden heb voorgelegd. Voor de laatste twee thema's in het burgerjaarverslag heb ik geen ambtenaar geïnterviewd, omdat dit onderwerpen zijn waar de gemeentelijke organisatie niet zo direct bij betrokken is, maar die wel heel veel met ontmoeten te maken hebben.

De interviews staan zonder commentaar naast elkaar. Ik hoop van harte dat de verschillende ervaringen, de complimenten, de kritiek en de suggesties die in de teksten te lezen zijn, een positieve bijdrage leveren aan al onze toekomstige ontmoetingen!

*Moniek Reckman
november 2005-april 2006*

VERANTWOORDING

INLEIDING

Het gemeentebestuur vindt een goede relatie met haar burgers erg belangrijk. Het is een van mijn taken als burgemeester om te zorgen dat die relatie goed blijft. Samen met een aantal van onze inwoners keken we de afgelopen jaren naar de dienstverlening van de gemeente Wijk bij Duurstede. Zijn de burgers daar tevreden over? Zijn ze voldoende betrokken bij de activiteiten van de gemeente? Maar ook wat doen de burgers zelf, welke verantwoordelijkheden hebben zij en nemen zij die ook? Een goede relatie maak je tenslotte samen!

De afgelopen jaren heb ik door een “bril”, aangereikt door onze inwoners, naar ons eigen werk gekeken. Mijn bevindingen werden door dertig inwoners van onze gemeente beoordeeld en zij schreven daarbij hun eigen reactie. Het geheel werd voorgelegd aan de gemeenteraad en natuurlijk ook aan onze gemeentelijke bedrijfsleiding.

Het burgerjaarverslag over 2005, wat u nu in uw handen heeft, ziet er iet-wat anders uit. De afgelopen jaren is, stapje voor stapje, het project “ontmoeting” ontstaan. Aanvankelijk startte dit met het thema “waarden en normen”. Overleg met de politieke fracties, vervolgens met kerkelijk leiders en met groepen uit de samenleving, mondde uit in een symposium in de Grote Kerk te Wijk bij Duurstede. Als ik alles wat daar gezegd is samenvat, lijkt die samenvatting goeddeels op de wens die wij aan het begin van de raadsvergadering uitspreken: “bouwen aan een gemeenschap waarin ieder zich veilig en geborgen voelt, een gemeenschap die respect heeft voor haar omgeving”.

De opdracht die Moniek Reckman, de auteur van het stuk wat u nu in uw vingers heeft, van mij meekreeg was: volg jij nu eens een aantal ontwikkelingen in Wijk bij Duurstede waarbij dat bouwen aan die gemeenschap zichtbaar wordt. Hoe gaan

wij in Wijk bij Duurstede met elkaar om. Want hoe bereik je dat je je veilig en geborgen voelt? Anders gezegd, dat je kinderen niet van de sokken worden gereden, gewoon in de straat waar je woont. Hoe beweeg je mensen om respect te hebben voor hun omgeving, anders gezegd, de zoi niet van zich af te kieperen, geen onnodige overlast te veroorzaken, de boel heel en netjes achter te laten. Minimaal, zeg ik u, door er voor elkaar te zijn: wij voor u, u voor elkaar.

Of we iet wat in staat zijn geweest om stappen in de goede richting te zetten, iets voor elkaar te betekenen, leest u in dit document. De leermomenten zijn niet aangeduid, ze vallen in de tekst zo helder op, dat dat een overbodig werk zou zijn. Mijn conclusie is dat er nog heel wat te leren en te verbeteren valt. Of zoals Hans Smudde, wethouder in het jaar 2005, zou zeggen: “wat moet ik doen, om de goede dingen te laten gebeuren?”.

Guus Swillens, burgemeester Wijk bij Duurstede

WIJKGERICHT WERKEN / ONTMOETEN

Onze gemeente werkt al sinds 1998 wijkgericht. Tot nu toe spitste het wijkgericht werken zich vooral toe op onderhoud van het groen, verkeer, verlichting e.d., dus vooral op de fysieke zaken die in een wijk uitgevoerd moeten worden. Wij willen het wijkgericht werken in de komende tijd uit gaan breiden en verbreden.

Eind 2003 heeft de gemeenteraad het onderwerp 'waarden en normen' op de agenda gezet. Een aantal politieke partijen heeft een schriftelijke bijdrage over dit thema aangeleverd. Met deze bijdragen zijn wij naar de kerkelijk leiders in onze gemeente gestapt. Zij hebben eerst intern gediscussieerd, waarna zij diverse maatschappelijke organisatie er bij betrokken, deskundigen raadpleegden en met andere geïnteresseerden spraken. Er werden projecten elders in het land bezocht en er ontstonden interessante samenwerkingsideeën. Dat waarden en normen alles te maken hebben met 'ontmoeten' was iedereen al snel duidelijk.

'Ontmoeting' moet deel uitmaken van ons dagelijks leven. Wij, inwoners, verenigingen, gemeente, hebben elkaar nodig. Wij als gemeente kunnen daarin een stimulerende rol vervullen. Wij kunnen een proces op gang brengen en op gang houden. Wij zijn dagelijks met tientallen mensen in onze stad en de dorpen bezig. Wij onderhouden wegen en pleinen, poetsen en boenen, overleggen over bouwen, wonen, subsidies en noemt u maar op. Juist wij zouden 'ontmoeting' kunnen faciliteren.

In 2005 hebben wij een gemeentelijke projectgroep opgericht. In het projectvoorstel 'Ontmoeting' hebben wij geschreven:

*Ambtenaar Martin van der Heijden:
"Wij willen een wijkplan voor alle wijken, waarin alle wensen, knelpunten en dergelijke van die wijk genoteerd worden. Zo heb je steeds een actueel beeld van de wijken."*

"Uitgangspunt is: Wat willen wij als gemeente? Welke doelen stellen wij ons? Willen wij werkelijk 'kantelen', ons open opstellen, burgers en organisaties serieus nemen? Kort gezegd gaat het dan om vraaggericht denken en werken. Vertrekpunt is niet het eigen vaste regelkader en de standaardoplossingen, maar is de burger zelf en zijn/haar probleem. Is het aangegeven probleem ook het wérkelijke probleem, of ligt er iets anders achter? En moet de gemeente iets met dit probleem, of moet ze alleen de burger(s) faciliteren om hun probleem zelf op te lossen? Kán de gemeente überhaupt iets met het probleem of heeft ze er gewoon geen middelen en oplossingen

voor? En als de gemeente een probleem gaat aanpakken, hoe betreft zij de burgers daar dan bij? Wie zijn er uiteindelijk verantwoordelijk voor het resultaat?

Vraaggericht werken vraagt iets van de gemeentelijke organisatie, de bestuurders en de ambtenaren. Het veronderstelt een andere manier van denken en werken: een open blik naar buiten, een besef van wat mensen bezielt, het vermogen samen te werken. En van de burgers op hun beurt vraagt het een actieve opstelling, verantwoordelijkheid, betrokkenheid, zelfredzaamheid. Nadenken over gewenst gedrag van anderen betekent ook nadenken over het eigen gedrag."

Wethouder Carel van Gelder: “Bij de problemen rond Feuniks heb ik het verkeerd aangepakt. Ik heb eerst alleen met bestuurders gesproken. Dan gaat het rondzingen. Er ontstond paniek en ik begreep het niet. Ik had meteen veel breder moeten communiceren.”

Even verder in het projectvoorstel staat:

“Moeilijkheid voor gemeente en ambtenaren is dat de hele organisatie en werkwijze gericht is op beheer en beheersing, op controle. Daarom is de regelgeving ook zo belangrijk en het werken met standaardprocedures.

De gemeente zou dus een omslag in denken moeten maken en de burger meer dan nu als vertrekpunt moeten nemen. De burger moet zichzelf af gaan vragen wat hij wil en hoe hij daarin zelf een rol kan spelen. Samen bepalen wat wenselijk is en hoe dit -interactief- tot stand kan worden gebracht. Niet klagen bij de overheid, maar zelf aan de gang! Vanuit de gemeente moet daarbij duidelijk zijn welke speelruimte er beschikbaar is en binnen welke randvoorwaarden geopereerd kan worden. Wanneer de burger vertrekpunt is, kan dit ook betekenen dat bestaand gemeentelijk beleid terzijde geschoven wordt. Tenminste zal men zich open moeten stellen voor hetgeen de samenleving op dat moment vraagt en serieus moeten bezien of daaraan ook daadwerkelijk op creatieve wijze medewerking kan worden verleend. Het is goed zich te realiseren, dat dit een totale omslag in denken vereist.

Uiteraard is het cruciaal dat de burgers de eigen verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid gaan tonen. Niet

elk probleem kan zomaar op het bordje van de gemeente worden gelegd. Het is de bedoeling te gaan bereiken, dat vele problemen in de lokale samenleving door die samenleving zelf worden opgelost, eventueel gefaciliteerd door de gemeente.”

Tot zover de theorie over wat wij willen. Om deze theorie ook om te kunnen zetten in praktijk gaan wij begin 2006 starten met twee trajecten:

1. Via workshops voor ambtenaren en bestuurders gaan wij werken aan bewustwording, aan het anders gaan denken en werken, en hoe je dit in de praktijk moet doen.
2. In de wijken Noorderwaard Noord en de Binnenstad en in Langbroek gaan wij starten met de nieuwe wijkgerichte aanpak, waarbij de sociale component een belangrijke rol zal gaan spelen.

Een totale omslag maken in de manier van denken en werken is niet iets wat je van vandaag op morgen doet. Dat vergt tijd, energie en veel inzet van iedereen. Daar gaan wij in 2006 hard aan werken. De verhalen van de inwoners van onze gemeente die in dit burgerjaarverslag opgenomen zijn, kunnen ons verder helpen in ons bewustwordingsproces. Wij zullen hun ervaringen, kritiek, suggesties én complimentjes ter harte nemen!

VOETBALKOOI IN DE HEUL

*Rick de Jongh,
beleidsmedewerker Welzijn:*

”Een groep jongeren uit De Engk heeft samen met de jongerenwerker een verzoek voor het plaatsen van een voetbalkooi ingediend bij de gemeente. Zij hebben zelf een informatieavond voor omwonenden en winkeliers georganiseerd. Zij hadden de plannen al uitgewerkt, met foto's er bij en met allerlei mogelijkheden en varianten. Op die informatieavond hebben ze het verzoek overhandigd aan de gemeente. Wij zijn er toen mee aan de slag gegaan en hebben gekeken of er geld voor beschikbaar was en of er mogelijkheden waren. Wij hebben de tekeningen verder uitgewerkt, offertes aangevraagd en alle mogelijkheden onderzocht. Zo'n voetbalkooi is best een lastig verhaal, want er zitten veel technische kanten aan.

In het vroege voorjaar van 2006 is de voetbalkooi geplaatst. Wij zijn nu samen met het jongerenwerk een plan aan het maken voor een leuke openingsbijeenkomst. De jongeren gaan zelf de vloer coaten met een leuk kleurtje. De achterliggende gedachte daarbij is dat jongeren die ergens bij betrokken

zijn zich veel verantwoordelijker voelen, het is dan iets van henzelf.

Wij hebben tussendoor steeds teruggekoppeld aan de jongerenraad, maar toen het plaatje eenmaal duidelijk was en het verder alleen een technisch

verhaal was hebben wij niet meer alles teruggekoppeld. Wij hadden nog geen plannen voor dit terrein. Wij hebben ervoor gekozen om dit plan van de jongeren nu uit te voeren en niet eerst zelf allerlei ingrijpende plannen te maken, omdat het dan allemaal veel langer zou gaan duren.

Wat ik zo leuk vind aan dit project is dat het helemaal vanuit de jongeren is opgekomen en door hen is uitgewerkt en dat ze zelf veel in de voorbereiding hebben gedaan. Ik vind dat heel goed, je moet vanuit jeugdbeleid en vanuit speelruimtebeleid zoveel mogelijk dingen samen doen. En je moet ook reageren als mensen met plannen komen. Als het niet kan dan kan het niet, maar soms is het plan wél uitvoerbaar en dan is het leuk om het samen te doen.

Wat ikzelf een nadeel vind is dat er zoveel tijd zit tussen het moment dat de jongeren met hun plan kwamen en het moment dat de voetbalkooi er staat. Sommige onderzoeken en procedures duren lang, maar wij kunnen best nog eens kijken of wij sommige zaken niet sneller af kunnen handelen. Door de lengte van het project raak je wel wat jongeren kwijt, dat is jammer, want het is een mooi project.”

*Said Haddouti,
inwoner van Wijk bij Duurstede:*

”Ik zit op het Revius hier in Wijk bij Duurstede. In de jongerenraad werd gesproken over wat wij graag in Wijk wilden hebben. Toen zei ik dat ik graag een voetbalkooi wilde. Wij gingen regelmatig naar Utrecht om te voetballen, omdat wij in Wijk niet zo'n plek hadden. En als je niet kan voetballen, wat moet je 's middags dan doen? Wij hebben toen een plan gemaakt voor een eigen voetbalkooi. Fred, de jongerenwerker, heeft ons daarmee geholpen en Fikri el Makrini heeft een schets gemaakt. Wij hebben ons

plan aan de gemeente gepresenteerd. Ik vond het allemaal wel lang duren. Op een gegeven moment hoorden wij een tijdje niets van de gemeente, maar ik dacht dat het wel goed zou komen. Ik vind de voetbalkooi er wel goed uitzien, ik ben er blij mee. Iedereen is erg tevreden, wij zien hier veel positieve gezichten.”

Boete Korteweg, directeur van Stichting Welzijn Wijk bij Duurstede:

“Een groep jongeren wilde graag een voetbalkooi. Fred heeft samen met de jongeren een plan gemaakt. Op een informatieavond, die georganiseerd is in samenwerking met de jongerenraad, is het plan aan de omwonenden en de gemeente gepresenteerd. Men was eerst wel wat huiverig, maar over het algemeen was iedereen bereid om het plan uit te proberen. Niemand heeft bezwaar gemaakt. Dat zegt wel iets over de mentaliteit van de inwoners van Wijk bij Duurstede; ze gunnen jongeren ook een plek in deze samenleving. Dat mag ook wel eens gezegd worden.

De voetbalkooi is nu, begin 2006, gerealiseerd. Als je daar 's middags gaat kijken is het er hartstikke druk. Dit is nu een plek waar samenhang gaat ontstaan, het is een echte Wijkse aangelegenheid en die samenhang moet je ook juist in je eigen kleine samenleving proberen te realiseren. Met de

lokale initiatieven moet je goed omgaan als gemeente, die initiatieven zorgen voor sociale cohesie.

Er wordt binnen de gemeente nog niet integraal genoeg gewerkt. De afdeling Openbare Werken gaat over speelvoorzieningen, maar de afdeling Welzijn gaat over het jeugdbeleid. De ene afdeling kan wel een voetbalkooi willen, maar de andere afdeling zal hem moeten plaatsen en onderhouden. Eén wethouder die over jeugdbeleid gaat, maar ook over Openbare Werken waar het jongeren aangaat, zou geweldig zijn. Dan zijn de lijntjes veel korter en kunnen processen sneller.

De grote lijn is wel dat je met een goed plan en draagvlak onder de jeugd, bij de gemeente veel voor elkaar krijgt. En de gemeente is zelfs bereid om soms buitenparlementair te werk te gaan. Dat kom je elders heel zelden tegen!

POORT VAN WIJK / STICHTING DROOMHUIS

*Cathy Venselaar,
clustercoördinator Welzijn:*

“In 2004 is de zorgvisie vastgesteld in de gemeenteraad. Het hele jaar 2004 hebben wij in een projectgroep zoveel mogelijk aanbieders en vragers van zorg en welzijn geïnventariseerd en gesproken. Wij merkten toen dat het ontzettend nuttig is om met elkaar te praten, om elkaar te leren kennen en om elkaars wensen en ideeën op te sporen. Wij hebben een inventarisatie gemaakt van de behoefte aan zorg binnen de gemeente. Er blijkt veel behoefte te zijn aan huisvesting en vrijetijdsbesteding voor mensen met een functiebeperking.

Rhea Reintjes van de SIGW meldde dat een groep ouders van meervoudig gehandicapte kinderen en jongeren met elkaar aan het praten was. Deze jongeren van 14 tot 24 jaar wonen nu nog thuis, maar hoe ouder zij worden hoe zwaarder de zorg wordt voor de ouders, die ook ouder worden. Zij willen op tijd

iets regelen voor hun kinderen, maar dan wel op een manier waarbij ze de zorg in eigen hand houden, hun kinderen in de buurt wonen en zij nadrukkelijk deel uit kunnen maken van het leven van hun kinderen.

Op een gegeven moment kwam Arthur Scherpenzeel bij de gemeente. Hij vertelde dat hij een particuliere zorginstelling wil beginnen, een soort verzorgingshuis voor met name dementerende ouderen. Hij had zijn oog laten vallen op een huis met een groot stuk grond in Cothen. Wij zeiden al vrij snel tegen hem dat wij het een prima plan vonden.

Maar het zijn wel de krenten uit de pap, want het wordt een zorgvoorziening voor mensen die het betalen kunnen, daar valt geld mee te verdienen. Als gemeente vinden wij dat hij dan ook wat van de ‘pap’ moet nemen.

Wij hebben hem in contact gebracht met de ouders van de meervoudig gehandicapte jongeren. Beide partijen hebben elkaar gevonden en zijn heel enthousiast. De ouders hebben inmiddels een stichting opgericht: Stichting Droomhuis.

Volgens het plan komen de voorzieningen voor de ouderen in het huidige woonhuis en in de derde fase wordt op het terrein een strook appartementen gebouwd voor de jongeren. Het huidige bestemmingsplan moet gewijzigd worden en die procedure duurt wel even.

Het loopt goed, het is een mooi plan, de partijen hebben elkaar gevonden en zijn enthousiast, de wethouders zijn enthousiast, maar er moeten nog wel een paar hobbels genomen worden. Wij zien alleen maar voordelen, het is een win-win-situatie.”

Wethouder Nico de With: “Wij zijn als gemeente niet goed in het communiceren van goede resultaten. Dat moeten wij nog leren.”

*Marianne Hamstra en Marike Klaver,
moeders van zorgintensieve gehandicapte
jongeren:*

“Een aantal jaren geleden begonnen wij na te denken over de toekomst van onze kinderen: hoe gaan ze wonen, wie gaat er voor ze zorgen? Op een gegeven moment zal de intensieve zorg voor onze kinderen fysiek te zwaar voor ons worden en dan moet er wel iets geregeld zijn. Wij willen zo graag ‘een thuis dicht bij huis’, zodat de betrokkenheid met het gezin groot blijft en je er op de fiets naar toe kunt gaan.

Begin 2005 trommelden wij een aantal ouders op en werd de Stichting Droomhuis opgericht.

De SIGW heeft onze zorgvraag voorgelegd aan de gemeente. Wij waren onze oudergroep net aan het opstarten toen de gemeente contact met ons opnam. Wij kregen te horen dat er een ondernemer was, Arthur Scherpenzeel, die in Cothen een woonvoorziening voor ouderen wilde starten. De gemeente heeft toen onze zorgvraag bij hem neergelegd. Het resultaat daarvan was dat Arthur Scherpenzeel bij ons thuis kwam. Hij is een man met het hart op de juiste plek. Eén van ons had een cursus “Hoe gaat je kind in de toekomst wonen” gevolgd. Een opdracht was het ontwerpen van een droomhuis voor je kind. Tijdens het eerste contact met Arthur Scherpenzeel merkten wij dat we op dezelfde golflengte zaten. Hij ging aan ons ónze droom vertellen! Dat was echt verrassend. Wij moeten al zoveel knokken en regelen voor onze kinderen, dat kost veel energie. En dan wordt je door de gemeente ineens met hem in contact gebracht!

Het gaat nog wel even duren voordat onze kinderen gaan verhuizen naar ons Droomhuis, we streven naar eind 2008.

Dat is niet erg, het geeft ons de tijd om emotioneel naar de verhuizing van onze kinderen toe te groeien.

Volgens de huidige plannen krijgen de jongeren een eigen appartement, een gezamenlijke ruimte, een muziekkamer, een snoezelkamer, een logeerkamer en een grote tuin.

Het bestemmingsplan moet nog gewijzigd worden, de betreffende ambtenaren maken zich daar sterk voor. Wij zijn blij met de betrokkenheid en inzet van de gemeente. Wij moeten nog veel fondsen en sponsors vinden voor alle extra voorzieningen, wij moeten WVG verstrekkingen aanvragen, wij moeten nog nadenken over hoe wij de zorg gaan invullen en hoe de appartementen gebouwd moeten worden.

Er is nog veel werk te verzetten, er zijn nog genoeg problemen op te lossen, maar iedereen werkt fantastisch mee, dus het moet lukken.

Het ziet er echt naar uit dat onze droom werkelijkheid gaat worden! Met elkaar voor elkaar!”

SPORTPARK MARIËNHOEVE

*Joop van Holten, beleidsmedewerker
Welzijn, sportambtenaar:*

“Het herinrichtingsplan Mariënhoeve is opgesteld door de sportverenigingen en haar vrijwilligers die actief zijn op het sportpark Mariënhoeve. Zij hebben het plan gepresenteerd aan het gemeentebestuur. Wij zijn daar vervolgens mee aan de slag gegaan. Er zijn wat gesprekken geweest met de opstellers en wij hebben een second-opinion uit laten voeren om te kijken of de informatie in het rapport aansluit bij de huidige uitgangspunten: ruimtelijke indeling, kostenberekening, bespelingsnormen en dergelijke. Dat klopte allemaal heel erg goed. Het herinrichtingsplan en de uitkomsten van de gesprekken waren de basis om een onderbouwd raadsvoorstel te schrijven. Wat wel jammer is, is dat het herinrichtingsplan niet in een eerder stadium, ambtelijk, met de gemeente is besproken, waardoor wij dus in het vervolgtraject stuiten op capaciteitsproblemen. Het plan wordt gepresenteerd en dan moeten afdelingen er ineens tijd voor vrij maken. Omdat er vooraf geen informatie-uitwisseling heeft plaatsgevonden waren er ook geen uren opgenomen in de afdelingsplannen. Uiteraard is er verschil van inzicht, bijvoorbeeld over de huidige kwaliteit van velden en de indeling van de ruimte. In de meerjarenbegroting van de gemeente is 3 miljoen euro opgenomen om beschikbaar te stellen voor dit herinrichtingsproject. Wij willen graag dat de hele realisatie in geprivatiseerde vorm uitgevoerd gaat worden. Dit geeft de verenigingen meer ruimte in uitvoering en exploitatie en er is winst te behalen voor en door de verenigingen. Dus de totale regie bij de verenigingen, daar zit dan wel een externe projectleider op die het gehele project moet gaan coördineren. In de loop van de gesprekken is naar voren gekomen dat projectgroep Mariënhoeve dit ook wel wil. Een stichting boven de verenigingen gaat straks het sportpark

Mariënhoeve beheren, onderhouden en exploiteren. Zij zijn redelijk enthousiast over dit voorstel.

Er is nog een aantal knelpunten te overwinnen. Als alle verenigingen bij de realisatie op één lijn blijven zitten komt het zeker goed. Zolang het over de grote lijnen gaat is dat niet zo moeilijk, maar hoe concreter de invulling wordt, hoe lastiger het zal zijn.

Het is een goed plan. Maar de verenigingen hadden iets eerder contact op moeten nemen met de ambtelijke organisatie om deze mee te laten denken in de procesgang. Hierdoor had er door ons mogelijk adequater en concreter gereageerd kunnen worden in het vervolgtraject. De doelstelling van verenigingen

en gemeente gaat in dezelfde richting. Realisatie van de gehele inrichting zal nog de nodige tijd vragen door de complexiteit en regelgeving waar verenigingen en gemeente mee te maken zullen krijgen.”

Jaap Montijn, oud-voorzitter Projectgroep Mariënhoeye:

“In februari 2003 heeft de wethouder het initiatief genomen tot het ‘Plan Mariënhoeye’. Hij wilde graag van de verenigingen weten wat hun problemen en wensen waren en hoe wij hiermee gezamenlijk aan het werk konden.

Wij hebben alle verenigingen gevraagd naar de huidige stand van zaken van hun accommodatie e.d. en wij hebben gevraagd naar hun visie op de toekomst. Op basis van de verzamelde gegevens hebben wij een conceptrapport geschreven. Met dat conceptrapport zijn wij weer langs alle verenigingen gegaan.

In februari 2005 hebben wij het rapport aan de gemeente gepresenteerd. Opvallend was dat bij de presentatie wel het afdelingshoofd en het sectorhoofd aanwezig waren, maar niet de ambtenaren die met ons plan aan het werk zouden moeten.

De gemeente heeft door een extern bureau een second-opinion uit laten voeren. Dat zij een second-opinion nodig vinden snappen wij wel, maar kunnen de ambtenaren dat niet zelf? Uit de second-opinion bleek dat wij een degelijk rapport aangeleverd hadden.

In mei 2005 is door de gemeenteraad een bestemmingsreserve van 3 miljoen euro vastgesteld voor het Plan Mariënhoeye. Financieel is er nog een aantal zaken niet duidelijk. Inmiddels

heeft de tennisvereniging ook een plan ingediend en wil de gemeente graag een tweede kunstgrasveld. Wie financiert dat? En hoe gaan wij om met de jaarlijkse onderhoudskosten? En de BTW?

Het vergaderen met de ambtenaren was vaak lastig; zij werken overdag en wij doen deze klus in de avonduren. Door al ons voorwerk was ons kennisniveau soms hoger dan dat van de ambtenaren. Jammer dat dit proces soms zo moeizaam verliep, dat kost veel negatieve energie. Zuiver met elkaar communiceren met de intentie om elkaar in vertrouwen tegemoet te treden is erg belangrijk.

De behandeling van het raadsvoorstel om het geld beschikbaar te stellen werd steeds uitgesteld. Wij hebben toen gebruik gemaakt van ons inspraakrecht en wij hebben de politieke partijen geïnformeerd. Het voorstel is in januari 2006 door de gemeenteraad aangenomen. Mijn taak als voorzitter van de projectgroep zat er toen op.

Wij zijn trots op onszelf. Ondanks de vertragingen en de problemen hebben wij ook veel plezier met elkaar gehad en het was leuk om onze kennis en kunde in te zetten. Vanuit de politiek kregen wij veel lof en ook binnen de gemeente was er veel respect voor ons. De ‘Penning van Verdienste’ die wij in maart 2006 ontvingen onderstreept dit. De communicatie in dit traject is niet altijd soepel verlopen, maar je merkt wel dat de gemeente werkt aan beter communiceren.”

PARKWIJCK

*Erik Valkenburg, beleidsmedewerker
Verkeer en Civiele Techniek:*

“In 1999 zijn wij begonnen met het per wijk aanpakken van het project ‘Duurzaam Veilig’. Parkwijk is als laatste wijk aan de beurt. De insteek is om, uit verkeersveiligheidsoogpunt, van de wijk een 30-kilometer-zone te maken.

Wij hebben eerst een enquête uitgezet, waarmee wij de bewoners vroegen naar knelpunten en wensen. In de andere wijken stelden wij daarna een werkgroep in met vertegenwoordigers per straat, maar in Parkwijk hebben wij het anders aangepakt. Voorheen zaten wij drie of vier avonden met bewoners om tafel, dan duurt zo’n project wel erg lang. In Parkwijk hebben wij twee workshops georganiseerd.

Wijkgericht werken is voor ons ook een leerproces, bij ieder project leren wij weer wat.

Bij het werken met een werkgroep vraag je meteen bij de enquête wie mee wil denken. Soms komen er zes aanmeldingen, maar soms ook zestig per wijk. En wie kies je dan uit? In Parkwijk kon iedereen die dat wilde meedoen aan de workshops. Een ander nadeel van een werkgroep is dat mensen vertegenwoordiger zijn van hun straat, maar iedereen heeft verschillende belangen, dus dat werkt niet zo goed. Je neemt dan als gemeente te snel weer het initiatief, terwijl wij juist willen dat de bevolking meer met ideeën kan komen.

Tijdens de eerste workshop hebben wij de resultaten van de enquête besproken. Daarna zijn de mensen per straat bij

elkaar gaan zitten om over hun straat te praten. Twee weken later was er weer een workshop en zijn de bewoners op de kaart hun wensen in gaan tekenen. Van al deze ideeën hebben wij veel overgenomen in het voorstel dat wij na de tweede workshop gemaakt hebben. Dit conceptvoorstel hebben wij

gepresenteerd op een inloopavond. Via een reactieformulier kon iedereen weer reageren op ons voorstel. Die reacties zijn wij nu aan het verwerken. Dan pas maken wij een definitief plan.

*Ambtenaar Erik Valkenburg: “Wij zijn techneuten,
geen communicatiemedewerkers, voor ons is
communicatie met de bewoners niet altijd makkelijk.
Wij zijn niet altijd even tactvol.
Communicatie is een vak apart.”*

Bij de workshops bleek dat mensen erg hoge verwachtingen hebben, sommigen denken dat al hun wensen worden gehonoreerd. Dat is dus niet zo. In het voorstel dat wij maken moeten wij afwegingen maken, compromissen sluiten, naar de financiële haalbaarheid kijken e.d. Wij kunnen het nooit iedereen naar de zin maken, daarvoor zijn de belangen en wensen te verschillend. Over de té hoge verwachtingen moeten wij een volgende keer nog beter communiceren.

Ik vond het werken in workshops positief, het is beter bevallen dan het werken met werkgroepen. Door deze aanpak krijg je meer draagvlak bij de bewoners.”

PARKWIJCK

SCHEPENEN

Verkeersveiligheid, 54,4% niet goed
Verkeersgedrag, 63,6% niet goed
Parkeergelegenheid, 18,2% niet goed
Groenhoeveelheid, 18,2% niet goed
Groenkwaliteit, 18,2% niet goed
Openbare verlichting, 27,3% niet goed

Lodewijk Bicker Caarten, inwoner van Wijk bij Duurstede, Parkwijk:

“Het proces is begonnen met een enquête en een brief van de gemeente. In de brief werd aangekondigd dat er vanuit de gemeente behoefte was iets in onze wijk te gaan doen. Het invoeren van een 30-kilometer-zone werd genoemd. In de enquête stonden allerlei vragen: Hoe iedereen zich in deze wijk voelt, wat hij goed of slecht vindt.

Als je de uitslagen van de enquête leest dan zie je vooral dat de woonbeleving goed is.

Toen ik de eerste keer die enquête zag dacht ik: Waarom zou ik hem invullen, ik heb nergens problemen mee. Ik denk dat heel veel mensen op die manier gedacht hebben. Ik denk dus dat voornamelijk de mensen die ergens problemen mee hadden de enquête ingevuld hebben. Als je iets veranderd wilt hebben moet je je laten horen. Als je alles goed vindt zie je de noodzaak van het invullen van een enquête niet zo.

Uit de plannen die er nu zijn zullen veel goede dingen voortkomen. Groen, lantarenpalen, 30-kilometer-zone, prima, daar hoor je niemand over. Waar je veel mensen wel over hoort is het parkeren, voor de deur. Bij ons in de straat is er nu helemaal

geen parkeerprobleem, wij parkeren langs de stoep, het gaat al 15 jaar prima. Maar met de invoering van de 30-kilometer-zone wordt er automatisch een parkeerverbodzone geïntroduceerd in de hele wijk. Wij krijgen wel een aantal parkeervakken, maar dat zijn er te weinig. Dan krijgen wij dus parkeerproblemen die er nu niet zijn!

Ik denk dat de procedure wel voor verbetering vatbaar is, bijvoorbeeld:

Volgens mij was het beter geweest om in de eerste brief meteen aan te geven aan welke verbeteringen je als gemeente denkt. Als je mensen prikkelt met uitdagende stellingen, dan gaan ze meer nadenken over de consequenties die de plannen voor hen kunnen hebben. Je kunt mensen ook meteen heel gericht vragen wat ze van bijvoorbeeld een parkeerverbodzone vinden. De betrokkenheid zal dan groter worden en er zullen dan ook meer mensen aan de workshops meedoen. Ik vond dat er nu relatief weinig mensen waren.

Wij zijn met drie buurtbewoners naar Erik Valkenburg toe geweest om over het parkeren in onze straat te praten. Ik moet zeggen dat Erik echt voor ons openstond, hij maakte tijd voor ons, hij luisterde, en stelde zelf voor om meteen in onze straat te kijken. Er bleken meer potentiële parkeerplaatsen aanwezig dan hij daarvoor had gedacht. Hij heeft toegezegd het plan aan te passen waar dat kon.”

LEERLINGENVERVOER

Fons van den Broek, afdelingshoofd Welzijn, Onderwijs en Burgerzaken:

“De gemeenteraad had het college van burgemeester en wethouders opgedragen te bezuinigen. Het college kwam onder andere met het voorstel te bezuinigen op het leerlingenvervoer. Het leerlingenvervoer is bestemd voor kinderen die door een lichamelijke en/of geestelijke handicap naar een school moeten die wij in Wijk bij Duurstede niet hebben. De ouders van deze kinderen zouden meer moeten gaan betalen voor het vervoer en het college wilde onderzoeken of niet meer kinderen binnen de gemeente opgevangen konden worden.

Naar aanleiding van reacties op die bezuinigingen hebben wij een aantal forse, felle en emotionele gesprekken gevoerd met betrokken ouders. Dat zijn van die spitsroedenbijeenkomsten die niet makkelijk zijn voor ambtenaren en bestuurders. Wij hebben alle betrokken ouders uitgenodigd, de opkomst was hoog. De sfeer was gespannen, de ouders wilden de garantie hebben dat de kwaliteit van het onderwijs aan hun kinderen niet in het geding komt. Zij kwamen met goede argumenten en dit heeft er toe geleid dat het college beseftte dat ze deze bezuiniging op deze manier niet moest doorzetten. Ook de gemeenteraad was tegen bezuinigingen op het leerlingenvervoer. Sommige dingen mag je ouders niet aandoen!

Door de gesprekken hebben de ouders elkaar beter leren kennen en hebben ze een initiatiefgroep gevormd. Wat ik toen met de ouders afgesproken heb, is dat wij graag samen met die initiatiefgroep de ontwikkelingen op het gebied van leerlingenvervoer willen blijven bespreken. Om te verhinderen dat we elkaar alleen maar spreken als het slecht gaat, maar vooral ook om met elkaar de nieuwe

aanbestedingen in het leerlingenvervoer te bespreken, om te kijken waar wij als gemeente op moeten letten als wij met de schoolbesturen in gesprek gaan over de verbetering van de toegankelijkheid van het onderwijs en dergelijke.

Een bezuiniging valt natuurlijk nooit goed bij mensen die erbij betrokken zijn. Het is een illusie dat je interactief beleid kunt voeren als de voorzieningen verslechteren. Dat mag je de burger eigenlijk niet aandoen, dat is een politiek-bestuurlijke afwegingsverantwoordelijkheid. Het gesprek aangaan op het moment dat er problemen zijn is riskant, dat is risiconemend besturen. Maar door het gesprek open in te gaan zie je wel dat de contacten en de verstandhouding verbeterd zijn en dat er nu zelfs een voornemen is die contacten beter en structureler te maken. En dat is winst. Als gemeente heb je altijd gesprekpartners nodig in de samenleving. Het was een moeilijk traject, maar uiteindelijk ben ik wel tevreden over het resultaat.”

José Ester, moeder van een zoon die in Utrecht op school zit:

“Het exacte begin weet ik niet, maar volgens mij begon het met een bericht via een medeouder over bezuinigingen op het leerlingenvervoer. Tijdens het proces dat daarop volgde zijn de ouders steeds meer een groep gaan vormen, om zo samen sterker te staan. Er waren in de gemeenteraad al vragen gesteld door de heer Marchal. Aan de antwoorden van het College kon je zien dat er geen enkele ruimte zat tot overleg of bijstelling van de plannen.

Als ouders zijn wij naar de volgende raadsvergadering gegaan. Wij kregen sterk het gevoel dat de meeste raadsleden zich onvoldoende bewust waren van de gevolgen van de bezuinigingen.

LEERLINGENVERVOER

Als de bezuinigingen door waren gegaan hadden wij zelf (een fors deel van) de kosten van het vervoer van onze zoon moeten betalen. Door het te hanteren omslagstelsel kon dat wel oplopen tot € 350,- per maand. Alsof je er als ouder zelf zomaar voor kiest. Je moet door een complex indicatieproces met o.a. diagnoses van medische instellingen en adviezen van eventueel al doorlopen scholen.

Onze zoon ging in eerste instantie ook naar een reguliere basisschool hier in Wijk bij Duurstede. Al snel bleek dat hij vanwege taal-spraakproblemen naar het speciaal onderwijs moest. Zo'n school hebben wij hier niet, dus moet hij nu iedere dag naar Utrecht.

En dan zegt een wethouder doodleuk dat je kind naar het regulier onderwijs moet of geplaatst wordt in een groep met kinderen met een enorme diversiteit aan handicaps. Hierdoor wordt hem zijn specifieke begeleiding ontnomen en daarmee de kans op een, binnen zijn mogelijkheden, toekomstig zelfstandig bestaan.

Door alle raads- en fractievergaderingen te bezoeken, informatie te geven door o.a.

e-mails, kregen wij een steeds meer het gevoel dat iedereen de consequenties van de bezuinigingen begon te overzien. In de raadsvergadering van juni is de hele bezuiniging van tafel gegaan. Als ouders zagen wij dit als een overwinning.

*Wethouder Hans Smudde:
“Als tegenpartij een lastige
boodschap communiceren
is extra moeilijk.”*

Eind oktober kwamen er wederom berichten in de media over bezuinigingen op het leerlingenvervoer. Inmiddels hebben we goede gesprekken gehad met Fons van den Broek.

Je ziet dat de gemeente erg is ingesteld om te bekijken welke vormen van speciaal onderwijs hier in Wijk bij Duurstede gerealiseerd zouden kunnen worden.

Wat wij nu heel erg graag willen is dat er een adviesorgaan leerlingenvervoer komt. Dan zijn wij een erkende gesprekspartner van de gemeente.

Na een emotionele tijd en veel strijd met de gemeente ziet de toekomst er nu hoopvoller uit. Hopelijk komen wij nu met elkaar in een win-win-situatie terecht.”

NATUURVRIENDELIJKE OEVERS KROMME RIJN

*Hay Timmermans,
beleidsmedewerker Groen:*

“Dit project is min of meer toevallig ontstaan. Langs de Kromme Rijn lag een boomgaard van de gemeente met de bestemming ‘openbaar groen’. De huurder van die boomgaard wilde de bomen rooien en nieuwe aanplanten. Naar aanleiding van die vraag zijn wij na gaan denken over natuurontwikkeling. De Kromme Rijn is een ecologische verbindingzone en openbaar groen kun je ook meer natuurlijk inrichten.

Bovendien hadden wij in de buurt nog vier andere percelen langs de Kromme Rijn, waaronder het Krommerijnparkje en volkstuinten in de Noorderwaard en het Vikinghofterrein dat toen nog van de gemeente was. Er was al een plan voor een camping met natuur op het Vikinghofterrein, maar dit plan is op een gegeven moment afgeblazen.

In 2001 waren wij al begonnen met dit project, maar onder andere door het afketsen van het plan voor het Vikinghofterrein heeft de verdere ontwikkeling stilgelegen. Medio 2005 hebben wij een doorstart gemaakt. Het Waterschap maakt voor de gehele Kromme Rijn een plan hoe deze rivier meer natuurlijk in te richten. Aansluitend gaan wij met onze percelen aan de slag waarbij de aspecten water, natuur, cultuurhistorie en recreatie een plaats krijgen binnen de plannen.

Er zijn nu alleen nog maar ideeën, er staat nog niets vast. Er is al wel een communicatieplan, want wij willen zo vroeg mogelijk met zoveel mogelijk mensen communiceren. Op 8 december 2005 is er een informatieavond geweest waarop wij verteld hebben wat de uitgangspunten zijn en over welk gebied wij praten. Op de informatieavond

waren zo'n 40 tot 50 belangstellenden. Zij konden ook ideeën aanleveren. De sfeer op de avond was goed. In eerste instantie was er wel wat weerstand, mensen die bang waren dat hun belangen geschaad zouden worden, maar gaandeweg de avond zagen de meeste mensen in dat dit plan ook nieuwe kansen kan bieden. Wij hebben op verschillende manieren contact met onder andere de hengelsportvereniging, enkele particulieren en agrariërs die in het gebied wonen, mensen van Natuur en Milieu, bewoners van de Noorderwaard, de volkstuintvereniging en agrarische belangenbehartigers.

Alle informatie en plannen die wij nu verzameld hebben gaan naar een extern bureau dat een conceptplan maakt. Zodra het conceptplan klaar is bespreken wij dat in onze werkgroep. Daarna wordt het openbaar en gaan wij opnieuw in gesprek met alle betrokkenen.

Tot nu toe ben ik tevreden over het verloop van het proces dat moet leiden naar natuur direct grenzend aan de woonomgeving.”

*Ton Janssen,
inwoner van Wijk bij Duurstede:*

“Vanuit mijn werk bij de Milieufederatie was ik op provinciaal niveau betrokken bij het Kromme Rijn gebied, daar zat ook de ecologische verbinding langs de Kromme Rijn vanaf Utrecht naar Wijk bij Duurstede bij. Bovendien heb ik mij destijds nogal sterk gemaakt voor het Vikinghofterrein als een plaats voor nieuwe natuur.

Ik woon hier, ik ben een natuurliefhebber, ik ben een vogelaar, dan is het vanzelf dat het versterken van de ecologische samenhang je interesse heeft.

Ik las in de krant dat er een informatieavond over de natuurvriendelijke oevers van de Kromme Rijn zou zijn.

Op de informatieavond werd veel verteld, maar wat ik een probleem vond was dat het doel, het waarom niet duidelijk boven tafel kwam. Men gaat uit van beleid, maar de achtergrond, de doelstelling van het beleid kwam er niet uit.

Als je draagvlak wilt creëren moet je niet zeggen dat iets gaat gebeuren omdat het in een ambtelijk rapport staat. Als je dan als inwoner de achterliggende stukken niet kent snap je het niet. Dat vond ik wel jammer.

Men kon onvoldoende aangeven wat de plannen van de gemeente inhouden. Er moet nu eerst gewacht worden op de studie van het Waterschap en die is pas in de loop van het voorjaar 2006 klaar. Dit project loopt al heel lang en nu moeten wij weer wachten. De mensen van de volkstuinten willen graag weten of de tuinen daar kunnen blijven. Zolang zij dit niet weten, investeren zij ook niet veel in de volkstuinten, die daardoor een beetje verslonzen. Ik vraag mij af of je alle

gemeentegrond moet gebruiken voor natuurontwikkeling, een strook grond langs de Kromme Rijn is mijns inziens ook voldoende. Dan zouden de volkstuinten gewoon kunnen blijven waar ze nu zijn. Het Krommerijnpark heeft een duidelijke, recreatieve functie voor de woonwijk.

Ik denk dat het voor ambtenaren en bestuurders ook lastig is, dat zij er ook tegenaan lopen dat processen zo traag gaan. Hoe ga je daarmee om? Als die studie van het Waterschap komt moet die eerst intern verwerkt worden. Maak je dan toch iets van een persberichtje om alvast te melden wat het Waterschap wil? Dan houd je het wat levendiger, houd je mensen betrokken, anders blijft het steeds incidentele informatie.

Er is nu informatie gegeven en er is gezegd dat alles nog niet zeker is, maar de mensen willen graag zekerheid. De onrust blijft. Men wil graag weten wanneer de nadere invulling van het plan komt en er iets besloten wordt.”

REVITALISERING KERN LANGBROEK

*Kees van Vliet, beleidsmedewerker
Bouwzaken/Monumentenzorg/
Stadsvernieuwing:*

“In Langbroek stond de winkel van Van de Pavert te koop. Een projectontwikkelaar kocht deze grond en wilde daar twaalf appartementen realiseren. Dat plan was dicht bij de oude NH Kerk geprojecteerd. Vanuit de inwoners en het kerkbestuur was er veel weerstand tegen het ontwerp. De gemeente heeft toen de grond zelf aangekocht en een plan ontworpen voor een leefbare woonkern. Ook de herkenbaarheid van het middelpunt van het dorp speelde daarin een grote rol.

In het Verenigingsgebouw werd een inspraakavond georganiseerd. Wij hebben daar het plan toegelicht. Iedereen kon vragen stellen en zijn mening geven. Er heerste een goede sfeer. Maar mensen komen altijd met veel meer vragen en wensen, en willen graag ook alle problemen direct aangepakt zien. Wij moesten ons beperken tot deze hoofdzaak. Andere aspecten in de Kern komen mogelijk later aan de orde. Na de inspraak en na de ter visie legging hebben wij geen reacties meer ontvangen die het plan tegenhielden.

De oorspronkelijke woning van Van de Pavert is nu omgebouwd tot twee woningen voor starters. De oude opslag en de winkel zijn gesloopt. Naast de woningen is een leuk pleintje aangelegd voor gezamenlijke ontmoeting. Had die ontwikkelaar zijn zin doorgedrukt, dan had er nu een giga gebouw gestaan en zou er afbreuk zijn gedaan aan de cultuurhistorie van de kern Langbroek!

Daarnaast hebben wij onderzoek gedaan naar de aanleg van een parkeerplaats bij de hoek Cothergrift/Langbroekerdijk. Dit om De Brink autoluw te maken en het hinderlijk parkeren nabij

restaurant Torbijn, langs de Langbroekerdijk, op te lossen. Aan de Langbroekerdijk woont een agrariër die gestopt is met z'n bedrijf en een en ander wil wijzigen op zijn terrein. Wij hebben met hem afgesproken dat wij met zijn plannen meewerken, mits hij grond aan de gemeente verhuurt voor een parkeervoorziening.

Op de inspraakavond in het Verenigingsgebouw waren vooral omwonenden aanwezig. Op basis van hun opmerkingen hebben wij het plan aangepast; de parkeerplaats komt iets verder naar achteren te liggen, er wordt beperkte verlichting aangelegd en rondom komt lage begroeiing. Ook wilden wij graag een picknickplaats aanleggen. De omwonenden waren evenwel bang voor hangjongeren; de picknickplaats is daarom uit het plan geschrapt.

Het parkeerterrein kan straks gebruikt worden door inwoners, door bezoekers van Langbroek, maar ook door mensen die hier hun auto neerzetten en lekker gaan wandelen, fietsen of kanoën in onze cultuurrijke omgeving. Wij weten dat deze parkeerplaats voor Langbroek een lang gekoesterde wens is.”

Bob van Oort, inwoner van Langbroek:

“Wij zijn sinds 1995 onderdeel van de gemeente Wijk bij Duurstede. Over de voormalige gemeente Langbroek was ik minder tevreden. Er gebeurde weinig. Helaas had men toen niet veel oog voor de unieke situatie van Langbroek. De gemeente was nogal makkelijk met het verlenen van bouwvergunningen, daardoor staan er nu minder aantrekkelijke panden in de kern van Langbroek. Wat dat betreft ben ik blij met de herindeling. De gemeente Wijk bij Duurstede heeft vrij snel een enquête gehouden. Daaruit is toen de Werkgroep Kern Langbroek gevormd.

Op en rond de Brink bestaat een parkeerprobleem. Nu staat de Brink vaak zo vol dat er in geval van nood, slecht een ziekenwagen of brandweerauto op de Brink kan komen. De gemeente kan een parkeerverbod opleggen, maar er kan ook gewerkt worden aan een gezonde bewustwording. Misschien kan de gemeente daar met de kerkenraad (eigenaar) en de bewoners eens over praten.

De aanpak van het terrein van Van de Pavert was goed. Ik werd daarover geïnformeerd door een ambtenaar. Er kwamen heel wat mensen op de inspraakavonden. Dit waren vruchtbare bijeenkomsten waar iedereen zijn vragen en opmerkingen kwijt kon. Het parkje ziet er leuk uit, maar functioneert nu nog niet echt als ontmoetingsplaats. Wij werden goed op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen.

Over de voortgang van de aanleg van een parkeerterrein aan de Langbroekerdijk zijn wij niet zo goed geïnformeerd. Door een tip van iemand kwam ik op de hoogte van de plannen. Een contact vanuit de gemeente had ik erg op prijs gesteld.

Ik ben toen zelf naar de gemeente gaan bellen. Dan krijg je wel meteen alle informatie die je hebben wilt. Het blijkt een goed plan te zijn, daar sta ik helemaal achter, echter de communicatie had iets alerter gekund. Over de parkeerplaats is geen aparte inspraakavond geweest. Wel is er met de direct omwonenden gesproken, maar daar was ik niet bij.

Ik heb begrepen dat de gemeente goed geluisterd heeft naar de opmerkingen van de omwonenden. Ik heb nog een plannetje over o.a. het veilig plaatsen van onze klike's ingestuurd, dit is er direct bij opgepakt. Als je iets doet, doe dan meteen wat andere zaken erbij; de aannemer is dan toch bezig.

Je zult nooit volledige tevredenheid krijgen, het blijft geven en nemen. De gemeente wil het voor iedereen zo goed mogelijk doen, ik weet zeker dat zij daarmee op de goede weg is, maar het zijn helaas lastige en tijdrovende processen. We komen er wel!”

BINNENSTAD

*Martin van der Heijden,
beleidsmedewerker Civiele Techniek:*

“Net als alle andere wijken was de Binnenstad ook een keer aan de beurt voor het project ‘Duurzaam Veilig’. In 2003 hebben we al een enquête gehouden en is er een knelpuntenavond geweest. Door drukte bij ons is het project toen stil komen te liggen. Wij hebben wel alvast de 30-kilometer-zone ingevoerd in de Binnenstad.

In 2005 hebben wij het project weer opgepakt. In feite moesten wij opnieuw beginnen. Wij konden gelukkig nog wel wat informatie uit de enquête gebruiken en de wensen van de ondernemers en de SIGW (Stichting Integratie Gehandicapten Wijk bij Duurstede) waren ons ook bekend. Binnen de gemeente hebben wij alle afdelingen bijeengeroepen, want je moet breder kijken dan alleen naar de verkeersproblematiek.

Wij hebben een interne denktank opgericht. Deze denktank zal tweemaal per jaar bijeen blijven komen om steeds opnieuw naar de Binnenstad te kijken. Ook werken wij nu met een ‘meldingenlijst’, zodat onze informatie steeds actueel is.

Wij hebben er voor gekozen om nu eerst alleen de Markt en het Walplantsoen aan te pakken.

Wij hebben huis-aan-huis een uitnodiging bezorgd en de belangenverenigingen hebben we aangeschreven. Eerst organiseerden wij een avond voor alleen de ondernemers, daarna twee avonden voor alle mensen die bij de Binnenstad betrokken zijn. De opkomst was niet hoog.

Op de eerste avond hebben wij aan de hand van foto's de problematiek van de Markt en het Walplantsoen duidelijk gemaakt en daar met de aanwezigen over gesproken, om zodoende hun wensen helder te krijgen.

Op de tweede avond werd er door een aantal mensen gevraagd naar een voorstel van onze kant, maar dat hadden wij dus nog niet, omdat wij eerst input wilden hebben. Op de derde avond hebben wij plaatjes en plannen gepresenteerd van wat verschillende mogelijkheden. Aan de hand van de reacties die daar op kwamen hebben wij een conceptvoorstel gemaakt. Op de inloopavond waar iedereen het conceptvoorstel kon komen bekijken, is nog een aantal reacties gegeven. Die reacties gaan wij nu nog verwerken.

BINNENSTAD

Hart van Wijk: 'gemeente heeft heel goed geluisterd'

WIJK BIJ DUURSTEDEN - "De gemeente heeft tijdens de bijeenkomst op 7 december goed naar winkeliers en horeca geluisterd", menen Henk Drok, Kim Rigtgers en Kees Peek, "dus krijgen we van de zomer én de gewenste terrassen én kunnen de bezoekers blijven parkeren."

Na uitvoering van dit project, begin 2006, zal de toegankelijkheid van de Markt en het Walplantsoen verbeterd zijn, zijn er meer parkeerplaatsen én in de zomermaanden meer terrassen.

Ik ben tevreden over het proces en tot nu toe lijken alle betrokkenen ook tevreden te zijn."

Ruud Mast, inwoner en ondernemer in Wijk bij Duurstede, Binnenstad:

"Als binnenstadwinkelier word je al snel gevraagd mee te denken in zo'n project. Ik kreeg als winkelier en als bewoner een uitnodiging in de bus. Op zich heeft de Binnenstad mijn interesse en ik wilde ook wel eens uit de eerste hand weten hoe men dit project zou ondernemen, vandaar dat ik naar de twee inspraakavonden ben geweest.

Wat ik goed vond was dat er heel veel ondernemers al opvattingen over de Binnenstad hadden. Dat vind ik prima, dan kun je ook echt klankborden. Ikzelf vind dat wij in de Binnenstad te weinig parkeerplaatsen hebben, maar ja, om het stadje af te gaan breken om meer parkeerplaatsen te krijgen... ik vind het plan dat er nu uitgerold is wel goed. Ik begrijp ook wel dat de horeca, ter bevordering van het toerisme, graag meer terrassen wil.

Ambtenaar Martin van der Heijden: "Kom je bij het ene project met een voorstel waar bewoners op kunnen reageren dan vinden sommigen dat we al te veel van tevoren bedacht hebben. Maar kom je bij een ander project zonder voorstel en vraag je eerst de bewoners naar hun mening, dan zijn er altijd mensen die vragen waarom wij niet een voorstel hebben waar zij op mogen schieten."

Op de eerste avond vond ik het niet goed dat de burgemeester het stokje van de ambtenaar over nam en de discussie ging leiden. Daarmee kreeg de ambtenaar een ondergeschikte rol. De wethouder zat op het achterbankje te wachten tot er hem wat gevraagd zou worden, dat vond ik ergerlijk.

Voor de derde avond had men een externe voorzitter ingehuurd. Het leek alsof men er vanuit ging dat de gemeente en de ondernemers / inwoners met elkaar in aanvaring zouden komen. Dat vond ik raar. Wij hebben zo'n kleine gemeenschap, je kunt gewoon tegen elkaar zeggen wat er gezegd moet worden. En volgens mij was die voorzitter daar niet gratis en voor niks. Dat vind ik geld over de balk smijten, want dit kunnen en moeten wij gewoon zelf doen.

Ondernemers willen graag keuzes maken. Die moet je een paar verschillende schetsen voorhouden en vragen welke ze het beste vinden. Nu werd er een presentatie gedaan vanuit de gemeente. Zij hadden de situatie van nu geïnventariseerd. Van de ondernemers wilden zij graag de oplossingen voor de problemen horen. Dat vonden de meeste ondernemers

niet leuk. Wij hebben toen afgesproken dat de gemeente onze opmerkingen zou verwerken en met een plan zou komen. Dat plan is op de derde avond gepresenteerd. Door de aanwezigheid

zijn er nog zinnige opmerkingen gemaakt, die zijn verwerkt in het uiteindelijke plan.

Positief vind ik dat er goed naar ons geluisterd is. Het plan dat nu voorligt zit goed in elkaar. Zolang je respect hebt voor elkaars standpunten en bereid bent compromissen te sluiten moet je er altijd samen uit kunnen komen."

LANDELIJKE ONTMOETINGS DAG

Coby Oppewal, secretaris Comité Herdenking 4 mei:

“De burgemeester heeft -ik denk op persoonlijke titel- aan het 4 mei comité gevraagd om iets rond het thema ‘ontmoeten’ te doen in het kader van 60 jaar bevrijding. Die vraag hebben wij aan een bredere groep mensen voorgelegd, omdat ‘ontmoeten’ breder gezien kan worden dan alleen 4 mei. Wij zijn met een aantal mensen van verschillende groeperingen om de tafel gaan zitten om te praten: “Wat is ontmoeten, hoe doe je dat in je wijk, op je werk, hoe kun je dat vanuit verschillende invalshoeken benaderen?” En zo is het balletje gaan rollen.

In eerste instantie zouden wij onze activiteit koppelen aan

de Wereldvoedseldag.

Platform WijK

Samen was al een

wereldmaaltijd aan het

organiseren, maar toen

bleek deze dag in de

Ramadan te vallen. Wij

wilden juist ook graag

‘ontmoeten’ met de

allochtone medeburgers.

Uiteindelijk hebben wij er

voor gekozen om aan te

sluiten bij de Landelijke

Ontmoetingsdag op

19 november 2005.

Vanuit de grote groep

mensen waarmee wij twee

keer gepraat hebben, is een

kleine werkgroep ontstaan.

Wij hadden grote plannen: Heel Wijk zou bruisen van de activiteiten. Maar om organisatorische redenen en gebrek aan menskracht, hebben wij moeten kiezen voor een kleinschalige opzet. Je kunt wel heel veel willen, maar het moet ook haalbaar zijn, wij zijn en blijven vrijwilligers. Eten, muziek en religie waren uiteindelijk de centrale thema's van de Landelijke Ontmoetingsdag. Alle activiteiten vonden plaats in het E&E Gasthuis. Wij zijn daar fantastisch ontvangen, iedereen werkte geweldig mee.

Van de gemeente hebben wij subsidie gekregen en de Cluster Communicatie heeft ons geholpen met de publiciteit. Wij werden helemaal vrij gelaten in de organisatie, toen wij met onze plannen kwamen werden die enthousiast ontvangen. Wat ik wel jammer vond is dat wij op een gegeven moment erg veel moeite hebben moeten doen om de ons toegezegde subsidie ook echt te ontvangen. In de brief die wij van een van de ambtenaren ontvingen over de financiën stond, ook mede namens de burgemeester, een bedankje voor onze inzet. Dat vonden wij een beetje karig.

Ik vond het een erg leuke, inspirerende dag. Normaal zie je overal bekende mensen, maar met name bij de Wereldvoedselmaaltijd zag je mensen uit alle hoeken van Wijk. Daar werd echt ‘ontmoet’. Tijdens de maaltijd presenteerden de verschillende organisaties van WijK Samen zich met échte verhalen en gedichten. Dat zijn verhalen die er toe doen. Ik denk dat de activiteit heel erg aan haar doel heeft beantwoord, dat er wezenlijke ontmoetingen hebben plaatsgevonden.”

Jij

Jij hebt niet veel voedsel,

Wij wel

Jij kan niet naar school,

Wij wel

Jij wordt niet snel geholpen,

Wij wel

en als jij denkt

waarom jullie wel?

dan denk ik

Jij weet meer

Jij kan goed zorgen voor zieke mensen,

Wij niet

Jij weet wat te doen in oorlog,

Wij niet

Jij weet wat het is om bijna dood te gaan,

Wij niet

Als je de verschillen ziet,

dan denk je toch,

Waarom wij of jij niet.

Verbonden.

Laura Koste an
De Opstap

LANDELIJKE ONTMOETINGS DAG

'T WIJKHUIS

Boete Korteweg, directeur van Stichting Welzijn Wijk bij Duurstede:

“Door mijn werk ken ik het jeugdbeleid van een aantal gemeenten. Hier in Wijk bij Duurstede wordt geaccepteerd dat er jeugd is. In veel andere gemeenten zijn ze huiverig voor jongeren, dan wordt er alleen maar gedacht in termen van overlast. Hier wordt nagedacht over wat de vraag van de jongeren is en wat de gemeente daar voor antwoord op kan bieden. Soms is het vervelend met bijvoorbeeld bestemmingsplanprocedures, omdat het dan wat trager loopt. Maar als ik kijk naar het tempo waarin sommige zaken gerealiseerd zijn dan gaat dat over het algemeen best vlot.

't Wijkhuis is onderdeel van de stichting en heeft hele verschillende doelgroepen: van de hele kleintjes die naar de speel-o-theek komen, tot mensen van tachtig jaar die naar het Sociaal Raadslidenwerk gaan.

Bij de Sociale Raadsman komen erg veel mensen die

problemen hebben met het UWV, met huisvesting, met schulden. De Raadsman heeft

het druk en bedient precies die groep mensen waar deze dienst voor bedoeld is.

Wij hebben contact met alle verschillende groepen jongeren in de gemeente.

De bus die wij sinds kort een dag per week huren, die we op verschillende plekken in de gemeente neerzetten, is ook een hele goede ontmoetingsplaats. Jongeren stappen daar makkelijk naar binnen voor een praatje met de jongerenwerker, een kopje thee, een spelletje.

Er zijn een paar groepen die moeilijker bereikbaar zijn. Er is bijvoorbeeld sprake een gabber/Lonsdale groep. De eerste twee jaar dat wij hier aan het werk waren hebben we onze activiteiten heel breed geprogrammeerd. Nu gaan wij wat meer gespecialiseerd programmeren en gaan wij bijvoorbeeld ook Hardcorefeesten organiseren voor de gabbergroepen.

Wij vinden het belangrijk om juist ook voor risicogroepen te programmeren. Voor iedere jongere is er nu iets te doen in 't Wijkhuis. Wij willen wel graag nog meer jongeren naar binnen halen. Maar dat is ook een groeiproces en wij hebben nog steeds last van de 'slechte naam' van De Kronkel en de saaie periode erna tot 2004.

Individueel zijn er natuurlijk jongeren met problemen. Maar in deze gemeente hebben wij geen algemeen jongerenprobleem. Dat willen wij ook zo houden, daar werken wij aan. In 2006 gaan wij een actie voeren om jongeren bewuster na te laten denken over het gebruik van drank en drugs.

Ik vind dat in deze relatief kleine gemeente goed omgegaan wordt met het jeugdbeleid, de WMO en dergelijke onderwerpen. Er zijn veel gemeenten die de zaken minder scherp op de agenda hebben staan.”

DIENSTVERLENING

In augustus 2004 is de gemeentelijke dienstverlening ingericht volgens het concept van vraaggerichte dienstverlening. Dit betekent dat vragen, wensen en problemen van burgers, bedrijven en instellingen in hoge mate bepalen op welke wijze de gemeente Wijk bij Duurstede haar dienstverlening inricht.

Bij vraaggerichte dienstverlening gaan we uit van een aantal principes:

- Wij bieden een zo breed mogelijk aanbod van gemeentelijke producten en diensten aan. Deze worden zo volledig mogelijk en zoveel mogelijk aangeboden volgens het klaar-terwijl-u-wacht-principe.
- Wij willen zo volledig mogelijk helpen en niet alleen zo snel mogelijk.
- Wij verwijzen goed door, als men niet-gemeentelijke dienstverlening wenst.

Alle medewerkers van de afdeling Publiekszaken hebben in 2005 een training gevolgd met als meest concrete doelstellingen:

- Een professionele en consequente klantbenadering.
- Doelgericht en snel werken, zodat daarmee korte wachttijden ontstaan.
- Eerst alle benodigde informatie van de klant verzamelen en dan pas het product leveren.
- Een eenduidige en professionele telefoonbehandeling.

In de praktijk betekent dit dat de klant bij een bezoek aan het gemeentehuis altijd door de receptiemedewerkers wordt aangesproken. Er wordt gevraagd naar de reden van het bezoek en of de benodigde stukken voor bijvoorbeeld een paspoort of rijbewijs zijn meegenomen. Hiermee wordt voorkomen dat klanten onnodig moeten wachten en zorgen wij er voor dat een correcte doorverwijzing plaatsvindt naar de juiste balie.

De baliebezetting wordt direct aangepast als er meer dan twee wachtende klanten zijn.

Telefonische bereikbaarheid

Het gemeentehuis is telefonisch bereikbaar op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 08.30 – 17.00 uur en op woensdag van 08.30 – 19.00 uur.

Een aantal zaken kan altijd beter en dit geldt ook voor de telefonische bereikbaarheid van ons centrale nummer 595595. Uit een steekproef, zoals die in 2005 is uitgevoerd, bleek

dat maandelijks circa 3.800 keer naar het centrale nummer wordt gebeld. 96,45% van de gesprekken via de receptie werd beantwoord en 3,55% werd gemist.

Bij een steekproef in 2004 werd 92% van de gesprekken beantwoord en ruim 8% gemist.

De introductie van een nieuw telefoonbedientoestel medio 2006 moet het mogelijk maken om alle gesprekken te beantwoorden. Het streven is om de bereikbaarheid op 100% te krijgen. Eind 2006 willen we dit steekproefsgewijs onderzoeken.

Begin 2005 is voor het eerst een callcenter ingericht om voorbereid te zijn op het verwachte grote aantal telefoontjes voor nadere informatie over de taxatie WOZ. Dit aantal viel relatief mee, zodat na anderhalve week het callcenter kon worden opgeheven. Met de voorbereiding en uitvoering ervan zijn goede ervaringen opgedaan voor toekomstige situaties.

Openingstijden

De openingstijden van het gemeentehuis zijn op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 08.30 – 12.30 uur en op woensdag van 08.30 – 19.00 uur.

Medio 2005 zijn deze openingstijden geëvalueerd en hieruit bleek dat er vooralsnog geen redenen zijn om deze aan te passen.

In de centrale hal

In de hal van het gemeentehuis zijn vijf stabalies en drie spreekkamers voor onderwerpen die meer privacy behoeven of waarbij meer tijd nodig is (bijvoorbeeld ondertrouw, inzage in bestemmingsplannen). In 2005 zijn alle balies uitgerust met de nieuwe betalingstechnieken, zodat een snelle en veilige afhandeling van producten, waarvoor betaald moet worden, gegarandeerd is. Daarnaast zijn faciliteiten beschikbaar als een kinderhoek, een koffieautomaat, een kopieerapparaat, folderrekken en een pasfotoautomaat. Eind

*Wethouder Nico de With:
“Wij moeten als organisatie
nog leren om ons ongelijk
te bekennen. Ook hier worden
fouten gemaakt. Daar moeten wij
gewoon eerlijk voor uitkomen.”*

2005 is de wachtruimte voor publiek heringericht, zodat meer rust en privacy is gecreëerd voor bezoekers. Er is een aparte wachtruimte gemaakt voor bezoekers die voor een overleg komen of een afspraak hebben.

In 2005 zijn diverse tentoonstellingen te bewonderen geweest in de centrale hal.

Producten en diensten

Cijfers over het aantal bezoekers aan de balie van de afdeling Publiekszaken zijn voor 2005 niet beschikbaar. Vanaf 2006 is een klantvolgsysteem beschikbaar dat het aantal bezoekers bijhoudt en het aantal gevraagde producten. Ook ontstaat daarmee

inzicht in de wachttijd en de behandelingsduur.

De gemeente Wijk bij Duurstede onderscheidt in haar dienstverleningsaanbod ruim 280 gemeentelijke producten en diensten. Ruim 230 hiervan verlopen in eerste instantie via de afdeling Publiekszaken.

Om enig inzicht te krijgen in het geschatte aantal klanten en producten volgt hieronder een overzicht van de geleverde

producten waarvoor klanten in ieder geval het gemeentehuis hebben bezocht:

- Reisdocumenten 4.450
- Rijbewijzen 1.144
- Uttreksels bevolkingsadministratie 3.200
(geringe overlap met 1e aanvraag rijbewijs, medische keuring)
- Vermissingen rijbewijzen 111
- Aangiften geboorten 90

Het aantal bezoekers van het gemeentehuis bedroeg in 2005 in ieder geval 8.995, waarbij moet worden opgemerkt dat voor de aanvraag van een reisdocument tweemaal een bezoek noodzakelijk is (aanvragen en ophalen).

Meldingen openbare ruimte

Het beheer en onderhoud van de openbare ruimte vormt een belangrijk onderdeel van de gemeentelijke dienstverlening.

Meldingen over beheer en onderhoud komen binnen via het centrale telefoonnummer of via e-mail. Door de receptie worden deze meldingen direct doorgegeven aan de medewerkers van de buitendienst, zodat snel actie wordt ondernomen.

Gemiddeld komen er per dag vier meldingen binnen, op jaarbasis zijn dat er circa 1.000.

Landelijk onderzoek

In 2006 doet de gemeente Wijk bij Duurstede mee aan een landelijk vergelijkend onderzoek (benchmark) waarbij gemeenten onderling worden vergeleken op het productenaanbod, de gemeentelijke dienstverlening en de klanttevredenheid. De uitkomsten hiervan worden gebruikt voor een eventuele aanpassing en kwalitatieve verbetering van de gemeentelijke dienstverlening.

HOE MAAKT U UW WENSEN KENBAAR?

U wilt iemand spreken?

Onze stelregel is dat u iemand te spreken moet kunnen krijgen die u de goede informatie kan geven. Bij voorkeur tijdens de openingsuren van de afdeling Publiekszaken. Maar als er haast bij is, kunt u ook op andere tijden terecht. Of wilt u raadsleden spreken? Hun adressen staan op de website. U kunt uw vraag ook via onze gemeentelijke site (www.wijkbijduurstede.nl) en via e-mail (info@wijkbijduurstede.nl) stellen.

Voor een afspraak met de burgemeester of de wethouders

U kunt de burgemeester of een wethouder persoonlijk spreken. Maakt u daarvoor een afspraak met het bestuurssecretariaat, Wilna Corvers of Hanny Dörsch, tel. 595505 of 595515.

Vragen of opmerkingen aan de gemeente Wijk bij Duurstede

Bij de cluster Communicatie kunt u terecht als u niet weet bij wie of welke gemeentelijke afdeling of bestuurder u moet zijn. U kunt uw vraag ook via ons vragenformulier op de website stellen. Wij zorgen ervoor dat uw vraag bij de desbetreffende

ambtenaar belandt, die op zijn of haar beurt u weer zo spoedig mogelijk antwoord verstrekt.

Gemeentelijke informatie

Iedere week staat er een gemeentelijke informatierubriek in het huis-aan-huisblad de Wijkse Courant. Deze rubriek bevat informatie over plannen en besluiten van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad, bekendmakingen over zaken waar inwoners belang bij kunnen hebben, aankondigingen van openbare raadsvergaderingen, en dergelijke. De informatie die op deze pagina in de Wijkse Courant staat, kunt u ook vinden op de gemeentelijke website.

Informeer voordat u iets onderneemt

Misschien wilt u een vergunning aanvragen of verzoeken om toestemming. Het is het beste om van te voren te vragen hoe u iets moet aanpakken. Dat kan u kosten en moeite besparen. Als u bijvoorbeeld wilt gaan bouwen, is het aan te raden om eerst te vragen welke mogelijkheden er volgens het bestemmingsplan zijn, voordat u tekeningen, berekeningen e.d. laat maken.

Belt u daarvoor naar de afdeling Publiekszaken, tel. 595595.

Brieven voor de gemeente kunnen allemaal naar hetzelfde adres:

Gemeente Wijk bij Duurstede

Postbus 83

3960 BB Wijk bij Duurstede.

Inspreken

De avond van de raad' is sinds 1 januari 2005 ingevoerd in uw gemeente. Tijdens een 'avond van de raad' komen raadsleden (of steunfractieleden) bij elkaar om onderwerpen, waarover zij een besluit moeten gaan nemen, voor te bespreken.

Dit doen zij in de 'voorbereikingsronde'. Aansluitend aan de voorbereikingsronde vindt de raadsvergadering plaats.

In de voorbereikingsronde kunnen verschillende onderwerpen aan bod komen.

Die worden allemaal strak op tijd gepland. U weet dus precies

wanneer het onderwerp aan bod komt waarin u wellicht geïnteresseerd bent. Zoals u in de agenda kunt zien, kunnen er twee onderwerpen tegelijkertijd worden behandeld, natuurlijk wel in verschillende ruimtes.

De voorbereikingsronde is hét moment om uw zegje te doen, wanneer u iets kwijt wilt over een voorstel dat tijdens een avond van de raad wordt besproken. In deze ronde oriënteren de raads- en steunfractieleden zich immers nog, zij zijn nog op zoek naar informatie. Uw bijdrage heeft in deze fase dan ook het meeste nut.

Daarnaast kunt u inspreken in de raadsvergaderingen, ook over punten die niet op de agenda staan van de raad (of voorbereiking). Dit kan bij het begin van de raadsvergadering. Wanneer u uw bijdrage op papier zet en afgeeft aan degene die de voorzitter ondersteunt, wordt deze gekopieerd en uitgedeeld aan de deelnemers van de vergadering.

Wanneer u wilt inspreken in de voorbereikingsronde of in de raadsvergadering, kunt u dat vooraf melden bij de griffier, Ellen Speet, tel. 595584

Contact met raadsleden

Omdat de raadsleden (normaal gesproken) bij iedere avond van de raad aanwezig zullen zijn, maar niet altijd een rol hoeven te vervullen tijdens de voorbereikingsronde, is er voor u ruim gelegenheid raadsleden aan te spreken tijdens zo'n avond. En dat kan ook vooraf bij de koffie of in de pauze vóór de raadsvergadering.

U kunt ook de openbare fractievergaderingen van de politieke partijen bezoeken. De meeste partijen kondigen deze vergaderingen aan in de lokale kranten.

BURGERJAARPLAN 2006

BURGERJAARPLAN 2006

In het burgerjaarverslag 2005 schrijven wij over een aantal zaken die wij in 2006 op gaan pakken.

In het hoofdstuk 'Wijkgericht werken / Ontmoeten' zeiden wij: "Tot zover de theorie over wat wij willen. Om deze theorie ook om te kunnen zetten in praktijk gaan wij begin 2006 starten met twee trajecten:

1. Via workshops voor ambtenaren en bestuurders gaan wij werken aan bewustwording, aan het anders gaan denken en werken, en hoe je dit in de praktijk moet doen.
2. In de wijken Noorderwaard Noord en de Binnenstad en in Langbroek gaan wij starten met de nieuwe wijkgerichte aanpak, waarbij de sociale component een belangrijke rol zal gaan spelen."

In het burgerjaarverslag 2006 gaan wij verslag doen van de twee bovengenoemde trajecten. Beide trajecten worden gevolgd en beschreven, waarbij ook steeds betrokken ambtenaren en inwoners aan het woord komen.

In het hoofdstuk 'Dienstverlening' van het burgerjaarverslag 2005 staat:

"De introductie van een nieuw telefoonbedientoestel halverwege 2006 moet het mogelijk maken om alle gesprekken te beantwoorden. Het streven is om de bereikbaarheid op

100% te krijgen. Eind 2006 willen we dit steekproefsgewijs onderzoeken."

"Cijfers over het aantal bezoekers aan de balie van de afdeling Publiekszaken zijn voor 2005 niet beschikbaar. Vanaf 2006 is een klantvolgsysteem beschikbaar dat het aantal bezoekers bijhoudt en het aantal gevraagde producten. Ook ontstaat daarmee inzicht in de wachttijd en de behandeltijd."

"In 2006 doet de gemeente Wijk bij Duurstede mee aan een landelijk vergelijkend onderzoek (benchmark) waarbij gemeenten onderling worden vergeleken op het productenaanbod, de gemeentelijke dienstverlening en de klanttevredenheid. De uitkomsten hiervan worden gebruikt voor een eventuele aanpassing en kwalitatieve verbetering van de gemeentelijke dienstverlening."

In het burgerjaarverslag 2006 doen wij verslag van de resultaten van bovengenoemde acties.

Daarnaast komt er in het burgerjaarverslag 2006 ook een beschrijving van een aantal andere activiteiten die in 2006 plaatsvinden en waarbij 'ontmoeten' centraal staat. Bij het beschrijven van deze activiteiten worden mensen die aan die activiteit deelnemen zoveel mogelijk aan het woord gelaten.

COLOFON

GOLOFON

Uitgave:

Het burgerjaarverslag 2005 is een uitgave van:

Gemeente Wijk bij Duurstede
Postbus 83
3960 BB Wijk bij Duurstede

Bezoekadres

Karel de Grotestraat 30

Telefoon 0343-595595

Fax 0343-595599

Website www.wijkbijduurstede.nl

Email info@wijkbijduurstede.nl

Reacties op dit burgerjaarverslag kunt u mailen naar:
info@wijkbijduurstede.nl

Teksten:

Guus Swillens, Danny Liemburg,
Stichting Organisatiewinkel Moniek Reckman.

Foto's en illustraties:

Marijke Dekker-Klinkenberg, Moniek Reckman,
't Wijkhuis, Marianne Hamstra,
Hans Dirksen, gemeente Wijk bij Duurstede,
Loesje en vele anderen

Ontwerp / grafische vormgeving:

Grafisch bureau Hdesign, Cothen

Drukwerk:

Hentenaar Printing and Packaging, Wijk bij Duurstede

Met dank aan de geïnterviewde ambtenaren en inwoners
van de gemeente Wijk bij Duurstede.

**DE MOOISTE IDEEËN
WORDEN VERZONNEN
IN DE WIJK ZELF**

Loesje